

ὑπὸ Βανδινίῳ περιγράφουτος τὸν ἐν' α'. Plat. LV cod. XXV καὶ δὲ (ἡ δίδεται ἡ ἐπιστολή).

Βυσαρίωνι καρδινάχει τῷ κατὰ Θεόδωρον ἐν πράττειν.

Ἡ δὲ ἱερά σου κεφαλὴ ἐν κελτοῖς εἶναι καὶ ὑγιαίνουσαν πράττειν τὰ εἰς κοινὴν συντείνοντα ἀφ' ἑαυτῆς ἔχει
μῆκος ἴσους. Ἐὐχόμεναι τε ἐπὶ μηδενὶ τῶν πραττομένων ὀφθῆναι τὴν τύχην ἐναντιομένην τῇ ἐν ἀρετῇ, ἀλλὰ πάντες
ἐπεσθαι συνεπιδαχτομένην ὅτι συνερχομένη, ἵνα τῆς αἰμοσύνης ἀνεμποδίστως ἀρετῇ χρώμενος. εἰς ἡμᾶς
δὲ καὶ τὰ κατὰ τὴν Ἱταλίαν ἐστὶ, συχνὰ τε ἐπιχαίρειαι γίνονται τῷ ἀρχιερεῖ πρὸς τοὺς τῷδε δυνάστες,
καὶ ὅπως ἔοικε πάλαι φίλος εἶναι ἐσθλὸν, καὶ πάντας ἀλλήλους ὁμονοῦν ποιῆσαι περὶ πολλῶν. Ἐξ ἡμῶν
ἐντίμως καὶ τὸν παρὰ τῶν Ρωμῶν ὑγιάνοντος πρεσβυτέρου ἡνουντα ἐπὶ τῇ πραττομένῃ ἐν πολλῇ ἐπιχαίρειαι, τῇ
ἐν κίβδηρωτάτῃ κεφαλῇ, τὰ τε περὶ τοῦ καὶ δὲ ἐσθλῶς μετὰ χαροφειῶς, ὡς ἐλπίσαντες δεινός. καὶ
ἀποπείψατο δὲ τὴν νόμην δωρεάμενος καὶ εὐλογίας. ἡ δὲ μὲν οὖν ἀπεβίβη πρὸς τὸν
ἀνδρὶ ἀνὰ τῆς Ρώμης ἐκαστοβαίου ἐν ἡμέτῃ ῥήναιος. συγκαταχρῶν δὲ καὶ μόνος ὁ παρὰ τῷ ἀρχιερεῖ
συναπῆρεν. ὁ γὰρ ἱεράκιος οὐχ οἷός τε εἶναι ἐναντιομένην νοήσας νεφρίτιν καὶ δυσερίαν. τὰ μὲν τοι
πρὸ τοῦ ἔως ὑγιαίνειν, ἐπιμελῶς διώκεται πάντα ὅτι συνέως, ἢν τι καὶ πρὸς τὸν ἔξωτον προσβίβη-
ζετο ἂν, ὡς ἰσχυρὸς οἶμα, τὸ εἶμα, καὶ συνοδῶν ἐπιμελῶς, καὶ περὶ ἀσθενειῶν, εἰ μὴ τὰ παρὰ τῷ

βλαψίαντες ὁλίγηρα αὐτῷ πανταχῶς ἀπέναντα, καὶ ἔτι καὶ ὑπὲρ τοῦτο. καὶ γὰρ ἐγὼ δὲ τὸ πλεονέκτην
τοῦτο ἔλαττον ἐμὴν εἶδον, καὶ οὐ πάντι προσέχων ἔτι αὐτῷ ἰδοῦναι τὸν νότον εὐφραίνεσθαι.
καὶ γὰρ καί ποτε μὲν ἐμοὶ διαγέγον, ὅπως ἀχθῆναι ὑπὸ συμπαρονομασίᾳ ἐπὶ τῇ τῷδε τῶνδε ἀπορίᾳ
δὲ γὰρ μόνον τῷ πλεονέκτησι τοῖς συνεπιδόχοις χειρὶ μάλιστα ἐν δίκῃ τε τὸ δὲ χωττον, καὶ τὸ πρὸς τὰ
ἔστιν, δι' αὐτὴν ἡ πορεία, ὡριζήσθαι καὶ ὡριζήσθαι. καὶ πῶς δὲ πρὸς τὸ συνεπιδόχον ἐν τῷδε, καὶ
ἐν τῷδε πλεονέκτησθαι τοῖς πράγμασι, καὶ κατὰ γὰρ τὴν τῷδε εὐφραίνεσθαι καὶ γὰρ πρὸς
ζῶντα. ἀλλ', ὡς ἔοικε, δαίμων τις βλάπτει, τῷδε, ἵνα πᾶν τὸ εὐχόεν τὰ πρὸς τὴν
πόρην ἐμὴν σοὶ περὶ τῶνδε. ἐν δὲ τῶνδε γὰρ οὐδὲν ἐγὼ ἀπορίαν καὶ ἀνέχεται, ἀλλ' οὐδὲν
γὰρ ἐμοὶ διαγέγον. καὶ τὰ ταῦτα μὲν οὐτως, ἐγὼ δὲ διατρέχων μὲν ἐπὶ ἐν Ρώμῃ, ἐπὶ τῷδε δὲ
μεταβῆναι εἰς πρὸς, ὡς μοι ὁ θεὸς ἔειπεν αὐτῷ ἔλαττον. ὡς γὰρ ἐμοὶ χαρὸς οὐδὲν
πλεονέκτην εἰς πρὸς, ὡς μοι ὁ θεὸς ἔειπεν αὐτῷ ἔλαττον. ὡς γὰρ ἐμοὶ χαρὸς οὐδὲν
ταῦτα δὲ αὐτῷ ἔειπεν. Εὐχόμενος, ἀπὸ Ρώμης.—

